

Slavkovské noviny

Vydává Národní výbor ve Slavkově u Brna pro slavkovský kraj.

Po šesti letech opět naše, národní žně.

Na svobodné čes. půdě: Kam oko dohlédne obilí zralé již,
pohoda lásky, štěstí a míru klid.

Kol dokola volá zrající obilí ty, kteří s láskou
vsadili do půdy zrno, aby vzešel chléb.

Oči září nad krásou kraje, kraj plní se syro-
vou vůní zrajícího chleba. Hlavou táhnou myšlenky:
nejhroznější válka světových dějin skončila a v čes-
kých rukou octla se znova svoboda, tento draho-
cenný statek. S ní však také nesmírný závazek,
dobře provést novou sociální a hospodářskou vý-
stavbu samostatné republiky.

Revoluce se neodbyla v oněch dnech květ-
nových, pokračuje dále a tu si musíme po-
dle toho svůj postoj k dnešnímu politickému, soci-
álnímu a hospodářskému vývoji, zařídit své pláno-
vání zemědělské výroby u jednotlivce i v celku
usměrnit a v rámci Jednotného svazu zemědělství
a lesnictví zařadit se do zemědělské samosprávy
v rámci celé národní fronty.

Nemůžeme dnes ještě s jakousi určitou jisto-
tou vytvořit si uzávěry o příštím vývoji, protože
doba přinese věci nové. Průběhem doby dozná po-
vaha podnikání a způsob i rozsah výroby značných
změn. Můžeme prozatím dnes vycházet jen z po-
všechných zásad vládního programu a z prvních
revolučních zásahů do hospodářských a sociálních
poměrů nového státu. Chápeme však a uvědomujeme
si, kolik práce nás zemědělce v nejbližší době čeká
a kolik později, co všechno je třeba vykonat a které
úkoly zvládnout. Jsme pracující občané svobodné
demokr. republiky a to zavazuje! Zavazuje k činům!
Ne mnoho mluvit, ale za to více dělat! Pracovat po-
ctivě, abychom došli tam, kam je třeba dojít cíle-
vědomě, aby stát vypadal tak, jak si jej před-
stavovali všichni ti, kdo za národ kladli své ži-
voty, a kteří se mezi nás nevrátili. Stará doba
je navždy za námi, nechť je za námi také stranické
třídění, zoufalá nezaměstnanost předválečných let,
chytristika a protekcionářství. Zemědělec má v ru-
kou půdu, bez níž není národa, majetek národa,
s nímž musí hospodařit tak, aby přinášel jen kladné
příspěvky osvobozené vlasti. A bez chleba a hos-
podářské jistoty ani svoboda by mnoho nepomohla.
Musí mít však jistotu podnikání, protože tam, kde
na to nestačí sám, musí mít poctivou pomoc. Ať je
to v podnikání, ať je to ve žních. Vždyť zemědělec
jde od nepaměti za jedním cílem, jedním velkým
posláním: Živit, uchovat, zlepšit pro příští. Na
každém krající chleba dnes a vždycky zá-
leží. Zemědělec musí si dnes přiznat, že vývoj

Ve stanném právu.

(Politickým vězňům.)

Sírény houkají. Konec prací.
Každý se z továrny domů vrací.
Na úzkém chodníku
zástupy dělníků
spěchají ke svým drahým.
A žena pohledem vlahým
manžela svého očekává.
Na pozdrav šátkem mává
a srdce jí touhou plesá.
Však hle, ruka k tělu klesá
a šátek k zemi padá.
V prořídlelém davu známou tvář marně hledá.
Pradivná předtucha hruď jí svírá.
Studený pot si s čela stírá
a vykřičník děsu do duše vkrádá se.

Ubohá ženo, manžela svého nedočkáš se.
Odešel.

Nepřijde.

Gestapo zatklo jej.

Již se ti nevrátí.

Vrahové proklatí,
to je ten Váš nový rád!

Vraždíte napořád
ty, kteří národ svůj milovali.

Ničíte rodiny a těm, jež jsou zcela malí,
běřete tátu a živitele.

A malí trpitelé

choulí se v pohaslé chýši.

Nemluví. Jsou zcela tiší.

Až nejstarší z nich dostane odvahu.

Váhá — však přece — již stojí na prahu
matčina pokoje a sbírá síl,
aby k ní promluvil:

„Úsměv Tvůj, maminko, proč je tak ledový?

Proč se nám vyhýbáš? Slzy Tvé nepoví,
že by snad srdce Tvé rozechvělé radostí
smálo se, jako když svíjí se žádostí.

Propadlé líce máš, oči Ti nezáří,
a těžké chmúry Ti leží na tváři.

A kde je táta náš?“

„Proč, synu, proč se ptáš?“

J. Š. Gräffentonna, 24. dubna 1945.

lidské společnosti, vývoj zemědělství, celého země-
dělského lidu půjde po jiných cestách, než šel před
válkou anebo za války. Nepůjde již sám, v národě
často od ostatních odloučen, půjde v jednom ná-
rodním bloku: Dělník a sedlák, továrna a půda,
připoutání k sobě prací, výrobou a láskou k ná-
rodu, povinností budovat a vybudovat stát nový,
lidový a sociální, jednotný rámeček národního sou-
ručenství, kterému bude dána společná náplň šťast-
nou spoluprací.

Společnou rukou zajistíme o žních náš denní chléb!

Kolik tajuplnosti a velkoleposti vzrůstu a bojů odehrálo se od vzkříšení zrna k životu tu na obilním poli až do zralosti klasu, mnohdy přes nepřítelů počasí a hlodání chorob a škůdců. Na nás je, abychom z celé té krásy žňové čerpali sílu pro nový boj života, aby zaseté osení nové svobody zdravě rostlo, kvetlo a bohatě dozrálo.

C. K.

Masarykova liga proti tuberkulóze.

Pěči o tuberkulózu v soudním okrese Slavkov u Brna a Bučovice koná od 1. června 1941 Masarykova liga proti tuberkulóze ve Slavkově u Brna.

Poradna provádí roentgenologická vyšetření plic u všech osob, které poradnu za účelem prohlídky navštíví a vyšetření sputa (chrchlů) na tuberkulózní bacily u osob, u kterých byl zjištěn plicní nález. Sedimentace krevní jest prováděna u osob, u kterých byl zjištěn plicní nález, nebo si stěžují na potíže, které nevylučují nějaké onemocnění, avšak roentgenol. plicní nález je normální.

Poradna zprostředkuje umístění vhodných případů v plicních sanatoriích, odesílá potřebné pacienty na odborná vyšetření krční a srdeční a do poradny profirakovinové v Brně. Do nemocnic jsou odesíláni pacienti za účelem provedení potřebných operativních zákroků. Pokud není u pacienta zjištěn žádný nález plicní neb vůbec nějaká jiná forma tuberkulózy, jsou odkazováni ke svým ošetřujícím lékařům.

Abyste bylo zřejmo, jaká je činnost poradny, uvádíme několik dat z evidence o činnosti za rok 1944:

Dne 31. prosince 1944 bylo v evidenci celkem 4.380 osob. Z toho:

tuberkulóza plic s tuberkul. bacily ve sputu . . .	99
aktivní tuberkulóza plic bez vykašlávání bacilů . . .	560
vyhojená plicní tuberkulóza . . .	347
tuberkulóza hilových žláz aktivní (dětská tuberk.) . . .	249
tuberkulóza hilových žláz vyhojená . . .	1.204
aktivní tuberkulóza jiných orgánů (kůže, kosti atd.) . . .	37
vyhojená tuberkulóza jiných orgánů . . .	4
v pozorování pro plicní onemocnění v rodině . . .	1.333
v pozorování pro úmrtí na tuberkulózu plic v rodině . . .	360
pro exsudativní zánět pohrudnice a pozorování . . .	187

Celkem osob 4.380

Roentgenologických vyšetření v r. 1944 bylo provedeno 9.198, klinických vyšetření 799, vyšetření sputa (chrchlů) 232, krevních sedimentací 1.332 a u 482 dětí do 14 let byla provedena tuberkulinová reakce. Do sanatorií a nemocnic doporučeno 85 osob, avšak pro velký nával v ústavech bylo jich na léčení povoláno jen 34.

U pacientů, u kterých byl zjištěn v poradně plicní nález, jsou dvěma zdravotními pracovníci vykonávány bytové návštěvy, při kterých jsou rodinní příslušníci upozorňováni na nakažlivost tuberkulózy a na nutná hygienická opatření, aby bylo zabráněno dalším onemocněním. V roce 1944 bylo provedeno celkem 1.140 bytových návštěv u 711 rodin.

Od znovuotevření poradny bylo vyšetřeno celkem 12.676 osob.

Jest však nutno podotknouti, že přes veškerá úsilí není možno přivést obyvatelstvo k tomu, aby každý občan se dal alespoň jednou do roka prohlédnouti odborným plicním lékařem, aby se tím zabránilo těžkým onemocněním, které pak není možno vyléčiti. Obyvatelstvo, zvláště v obcích, kde tuberkulóza jsou nemocní z větší části velmi dobře situovaní lidé, onemocní v rodině tají — stydí se přiznati nakažlivou chorobu — a tak se stává, že v těchto rodinách velmi často onemocní i další spolubydlíci. Ačkoliv každé onemocnění tuberkulózou podléhá povinnému hlášení, přece ještě značná část pacientů protituberkulózním poradnám uniká. Toto se stává opět tím, že ošetřující lékař si není diagnosou jist a po odeslání pacienta k odbornému lékaři se spoléhá, že hlášení provede odborný lékař sám. Mimo to pak mnoho starších lidí vůbec nevyhledává lékaře a šíří tak kolem sebe nákazu.

Pokud nebude odstraněn zbytečný stud a všichni nemocní tuberkulózou a spolubydlíci nebudou v pravidelném pozorování poraden Masarykovy ligy proti tuberkulóze, do té doby nebude možno prováděti účinný boj proti této chorobě, která kosí ročně tisíce mladých lidí.

V—á.

TÝDEN V KOSTCE.

Všechny naše noviny uveřejnily v tomto týdnu dekret presidenta republiky o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech. Podle prohlášení ministerského předsedy bude se trestat tak, aby nikdo v budoucnosti už nezradil — ani pod hrozbou násilí — ústavu a zákony, na něž přísahal.

K národnímu svátku osvobozené Francie poslal pan prezident gen. de Gaullovi pozdravný telegram.

Přátelství československo-južoslávské se utužilo příjezdem nového južoslávského vyslance dr. Cernej do Prahy. Nový vyslanec Demokratické federativní Jugoslaviie je Slovinec.

Na Slovensko se vrátí asi 200.000 Slováků z Maďarska, 150.000 z Jugoslaviie a na 70.000 z Rumunska.

Ministerský předseda Fierlinger znovu prohlásil, že se nám v poměrně krátké době podaří zbavit se státu nepřátelských menšin.

Ruský archiv, vybudovaný po minulé světové válce v Praze a obsahující na 10.000 čísel, pocházejících většinou z let 1900—1920, byl darován Ruské akademii věd.

Minulou sobotu a neděli konal se v Praze manifační sjezd všeho československého učitelstva. Sjezdu, na němž promluvil sám ministr školství dr. Zdeněk Nejedlý, se zúčastnilo na 1000 delegátů, kteří zastupovali 60.000 učitelů, organisovaných v Ústřední radě odborů. Sjezd vyzněl pro práci za republiku, pro čilý styk se slovanskými národy, zvláště s SSSR, pro jednotnou školu a pro postátnění všeho školství.

E. F. Burian se stal ředitelem moravského zemského Národního divadla.

Brno se dožaduje vysoké školy uměleckých řemesel. První náš dopravní let konal se minulou sobotu na trati Praha—Bratislava. Z Prahy do Bratislavy odletěla 2 letadla, která vezla členy vlády a poštu.

Baťovy závody ve Zlíně zhotovily v nové republice do 10. července už milionty pár obuvi.

V úterý 17. července o 17. hod. korála se v historickém paláci pruských dobyvatelů, kde se konávaly plány na zotročení světa, schůzka Veliké trojky. Churchill a Stalin nabídli Trumanovi, aby přijal předsednictví porad. Gen. Stalin přijel na konferenci expresem Moskva—Berlín, ostatní dva letadlem. Na konferenci se bude projednávat na 30 sporných otázk. Nás se budou týkat otázky vrácení Kladska, Hlubčicka, Ratibořska k naší vlasti.

Soud nad maršálem Petainem bude zahájen co nejdříve. Protože Petainovi bude brzy 90 let, bude souzen jen několik hodin odpoledne. Soud potrvá 14 dní.

Maršálové Žukov a Rokosovskij dostali nejvyšší britské řády. Slavnost odevzdání řádů se konala u Braniborské brány v Berlíně.

Svaz pro přátelství anglické a ruské mládeže vybuduje v Stalingradě jako pomník všem mladým padlým sovětským lidem konce světa. V paláci, jenž má stát více než 50.000 liber, bude stále divadlo, kino, hřiště a různá jiná prospěšná zařízení.

V Slezsku, východním Pomořansku a Východních Prusích, jež případnou pravděpodobně Polsku, bude osídleno na 7 milionů Poláků.

Příspěvky novomanželům a mnohodětným rodinám, jež zavedl v Německu Hitler, byly ve spojeneckých okupačních pásmech zrušeny.

Všichni důstojníci německého generálního štábu mají býti i s rodinami dopraveni k trvalému pobytu do některých britských kolonií.

V Moskvě právě shlédl odborníci nový druh osvětlení, navrhovaný jedním ruským vynálezcem. Všechny stěny místnosti, nábytek i koberce jsou pokryty zvláštní svítící barvou, takže bez lampy je v noci místnost úplně osvětlena.

Moskva je střediskem letecké dopravy Sovětského svazu. Na moskevské letiště přilétá denně na 500 cestujících z různých končin země a s nimi na 30 tun různého zboží.

Nové bydliště člověka doby kamenné bylo objeveno na Urale při řece Čusovaja.

V Polsku klesají ceny všech předmětů denní potřeby, místy až o 40%.

V Gdanskú objevili Rusové a Poláci podzemní laboratoře německého ústavu pro studium lidského těla. V dlouhé síni byla řada velikých van, v každé 9—10 mrtvol, většinou Poláků a Rusů. Na zemi byla ještě hromada 89 hlav. V laboratoři vyráběli z lidského tuku mýdlo a z kůže různé tobolky, jemnou obuv a j.

Hlídku Svazu přátel SSSR ve Slavkově u Brna

Řídí Josef Hanák

Někteří přihlášení i bývalí členové naší odbočky Svazu utvoříi prozatímní výbor, jenž bude za spolek jednatí do té doby, než bude svolána ustavující valná hromada, která teprve dá naší odbočce trvalé vedení. Pro žňové práce a prázdniny zamýšlíme svolatí ustavující schůzi ihned po prázdninách, pravděpodobně koncem srpna nebo počátkem září. Nábor členstva pokračuje úspěšně a přípravné práce se zdržely proto, že teprve v těchto dnech zahájila činnost odbočka v Brně a ústředí v Praze. Pro informaci členstvu i ostatním zájemcům uvádíme:

Členem Svazu přátel SSSR se může státí každý politicky i národně spolehlivý občan naší republiky.

Přihlášený člen vyplní zelenou přihlášku (bílé byly jen zatímní) a složí dobrovolné zápisné (asi 10 K), jehož čtvrtina zůstane odbočce, zbytek se zašle ústředí do Prahy.

Výše příspěvků, odznaky a legitimace až podle pokynů z Prahy. Časopis Svět sovětů, jehož první číslo jste tento týden dostali, stojí 2.50 K jedno číslo; z toho zamýšlíme ponechatí odbočce 25 hal. a dalších 25 hal. na donášku čísla do domu. Můžeme se dohodnoutí na jiném rozdělení. Časopisu dostáváme prozatím jen 50 výtisků, doufáme však, že budeme moci v dohledné době všechny zájemce uspokojit. Tento týden vyjde též kniha Soubor sovětských a lidových básní. Vyšla už serie pohlednic pod názvem Květen 1945, s náměty osvobozovacích bojů. Serie stojí 20 K, z toho má odbočka dostat 5 K.

V nejbližší době vyjdou pro členy ještě dvě knihy: Dítě, žena a rodina v Sovětském svazu a Ruští partyzáni. Obě knihy budou bohatě ilustrovány. Zájemci o uvedené publikace přihlaste se u přítele Vl. Baštare, papírnictví, nebo přímo u př. Jos. Hanáka, Jílkova ulice. Na členy mimo Slavkov budeme pamatovatí několika výtisky také.

Pokud nebude svolána ustavující schůze, sledujte naši hlídku v tomto časopise,

Přátelé! Veliký náš bratr na východě obětoval pro svobodu malých národů, mezi nimi i našeho, statisíce životů svých synů. Opření jsouce o Sovětský svaz, vyřešili jsme problémy, které se nám kdysi zdály neřešitelnými. Jeho pomocnou ruku budeme cítit i při řešení dalších těžkých otázek, jež byly naší generaci svěřeny. Sovětský svaz má v zahraniční politice pevnou, nekompromisní linii, neboť jeho dílo obsáhne věky. Splácejme jeho mrtvým, kteří za nás položili životy, tím, že se stanem věrnými přáteli slavné jejich domoviny! Přátelé, staňte se apoštoly této veliké myšlenky! Získávejte členy, agitujte! Všichni uvědomějí Češi do Svazu přátel SSSR!

Bytová komise ve Slavkově koná práci velmi těžkou a odpovědnou, při čemž nejen že není podporována obyvatelstvem, naopak, leckde narazí na úplné nepochopení stran, v jejichž prospěch pracuje. Uchazečů o byty s řádně doloženými žádostmi je nyní ve Slavkově 229. Většina z nich bytů skutečně potřebuje. Vyhovět všem je práce skoro nemožná, uvážíme-li, že Slavkov válkou poměrně mnoho utrpěl. Napřed se musí přidělit bytům, kteří se válkou ocitli bez přístřeší, dále rodinám s velkým počtem členů a bytem nedostačujícím, rodinám, jež bydlí společně s jinou rodinou v jednom bytě, a těm, kdož bydlí v bytech, jež byly lékařsky uznány za zdravotně závadné.

Nár. tělovýchovný výbor ve Slavkově

Heslo Junáka: Buď připraven!

Pro koho jest naše práce? Pro náš lid a pro republiku. Naše republika bude potřebovat více než jindy živé hradby energických a spolehlivých lidí, svému národu a státu naprosto oddaných, připravených k tvrdému životu, práci a obětem, aby se zacerily rány a bolesti a aby se zrodila nová náplň života, nový duch, jímž národ bude žít, růst a budovat.

A tuto novou náplň života přináší naší mládeži výchova junácká. Bude-li naše mládež vychovávána junáckým duchem, bude do života připravena a stát bude mítí bezpečnou základnu pro budování lepšího zítřka.

Co je naším cílem ve výchově hochů? Od mládí vychovávat zdravého, národně uvědomělého, soběstačného hochu, dobrého srdce, statečného a ukázněného, který ví, co je to odpovědnost, a který doroste v energického, obětavého muže, jehož junácká výchova se bude projevovat v celém jeho životě. Není druhé výchovy, jež by tak záměrně a při tom psychologicky tak vhodně dovedla vyhledat schopné talenty tím, že jim svěruje stále zvyšující se zodpovědnost, dává hochům prožít nejenom krásné mládí, nejenom možnost vyniknout, něco dokázat, dává jim také pocítit hořkost porážek a neúspěchů, bez nichž nevyroste nikdy pravý muž a Junák. Tento typ hochu-Junáka, jasně prokreslený a rázovitě vytepaný zakladatelem českého junáctví, prof. Boř. Svojsikem, byl a bude naším cílem ve výchově jedince. Vychovávat takové jedince svému národu pokud možno v největším množství jest cílem junácké výchovy. Proto se kladou na junácké vůdce větší požadavky než na dobré cvičitele. Neboť daleko lehčí jest vycvičit 100 chlapců než 10 vychovat. A zde lpěl důvod, proč junácké hnutí se nešířilo tak rychle, jak jeho oblíba mezi mládeží, ačkoliv jí ukládal velmi často zachovávání mravních zákonů a příkazů, jež i dospělého stavějí často na rozcestí boje se sebou samým. Nyní se hlásí do našich řad množství pracovníků, nadšených pro práci na výchově mladých, proto se radostně díváme do budoucnosti.

R. K.

Den her a sportu 15. VII. ve Slavkově se konal za nádherného žňového počasí, takže již cyklisté, jichž se sešlo 16, jeli v parném slunci. Okruh přes Křenovice, Hrušky, L. Vážany projel nejlepší jezdec za 25 min. 15 vt. (kolo s dvojím převodem), další jen 28 vt. za ním. K cíli dojelo 10 jezdců. Mezi těmi, kteří dojeli, byli: 1 z Hodějic (1. místo), 3 z Blažovic (na 2, 3. a 5. místě), 1 z Bučovic (4. místo), 1 z Kovalovic (6. místo). Místní 4 jezdci tvořili oddělení cestovních kol a první z nich jel okruh 24 min. Mezi tím, co tito jeli, běželi 4 závodníci 2 km na okruhu Husovou ulicí a parkem před školou. V čele tří místních přiběhl k cíli vojín bučovské posádky Mir. Jelen za 7 min. 5,2 vt. Také štafeta 7×100 m na téměř okruhu se stala kořistí 7. roty aspirantů z Bučovic před družstvem domácím v čase 1:29,5. Obě dorostenecké štafety byly místní a běžely 10×80 m za 1 min. 43,2 vt., druhá 1:45,8. Dopolnední závod byl nejtěžším toho dne, vyžadujícím zdravých a silných borců. Kéž dal dobrý příklad a najde přístě hojně následovníků. V půlhodině byl závod skončen a pokračovaly hry odbíjená a košíková na hřišti. Současně se hrála kovaná, třeba mimo stanovený rámec, takže sportovní obecnostvo mělo toho dne opravdu bohatý výběr.

Odpolední průvod cvičenců od nejmenších po největší z ulice Zákostelní na cvičišti nedosáhl snad předválečné mohutnosti, avšak po 7leté přestávce vyvolal u mnohého dojemné vzpomínky. V jeho čele nesla mládež rozprostřenou státní vlajku, jež byla na cvičišti

Pro naše hospodáře!

Volají nás žně.

Volá nás zítřek. Nastala doba žni. Jdeme do nejtěžších žni ze všech, jaké kdy byly. Vichřice války a poroby, která se přehnala nad naším krajem, zničila anebo na dlouhou dobu porušila hospodářskou výstavbu venkova a ochromila jeho pracovní organismus. Moravský a český zemědělec, sotva přestaly nad jeho hlavou hvízdát granáty a kulky, sotva se převalila fronta, spěchal na svá pole posbírat výbušniny, zaházet trychtýře a zákopy a první přiložil ruku k dílu, protože pochopil, že právě jeho práce je základním příkazem národním a státním a že právě jeho povinností je, aby národ měl co jísti. Počasí prálo — dozrává chléb. Není ležáků — na jeho — nechť není zahalečů ani v lidské společnosti.

Z informovaných míst bylo oznámeno, že nám hlad přímo sice nehrozí, ale že přece jen tolik a tolik záleží na výsledku letošních žni. Budeme muset dovézt letos 50.000 vagonů chlebovín — že to však do nekonečna jít nemůže a že jsme v prvé řadě odkázáni na krajíc českého chleba, to je jisté.

Ve žních vesničan na práci nestačil a zdaleka nevystačí zvláště dnes, kdy mnoho čeledě odešlo za svým samostatným podnikáním.

Proto byl vyzván celý národ, aby zmobilisoval všechny své síly k národním žním. Byly doby, kdy jednou z neúčinnějších zbraní domácí profinancistické fronty byla sabotáž. Doby ty však jsou pryč. V osvobozeném státě útěk od práce jest považován za sabotáž národní věci, za zločin na svobodném státě. Proto jdou letos do žni s venkovem lidé z

slavnostně vztyčena. Ke cvičencům a obecnstvu promluvil předseda nár. tělovýchovného spolku ve Slavkově JUDr. Mír, Kroutil a člen kulturního odboru Národního výboru odb. učitel Jos. Hanák.

Pořad na cvičišti zahájilo žactvo hrami, někde žertovnými, jinde dovednějšími. Dorost a členstvo podalo ukázky své pravidelné práce cvičebními čtvrthodinkami s lehkootletickou přípravou. Poté závodilo v běhu na 60 m a 100 m. Muži a dorostenci předvedli ukázky házení oštěpem (výsledky těchto i dopoledních závodů jsou ve skřínce na náměstí). Vážný program vystřídaly býčí zápasy, které svou komičností neudržely diváky za zábradlím. Do nich opět program pokračoval současným házením míčem s poutkem dorostenkami, překážkovým během dorostenků a přeskoky mužů na stole s pružným můstkem. Tito podali důkaz dobré předválečné tělocvičné školy. Následující hry malým míčkem, velký pasák dorostenků a házená do branek mužů byly již z programu vypuštěny, neboť opožděným příchodem na cvičišť a prodloužením některých čísel pořadu čas značně pokročil. Proto žákyně, dorostenky a ženy nastoupily současně k české besedě a 6 kolon předvedlo lehce a s rytmickou přesností tento oblíbený společenský tanec, jímž byl program na cvičišti zakončen. Den sportu a her doplnila večerní veselice v sále Spořitelny Slavkovské.

Čistý výtěžek z podniku sjednocené tělovýchovy byl určen jako základ pro vybudování všesportovního stadionu ve Slavkově. Tato stará místní bolest a touha dojde v obnovené republice pod vlivem nových sociálních zákonů k svého uskutečnění a vyřeší mnohé starosti cvičitelů a činovníků sportu, tělovýchovy a Junáka daleko do budoucna. Aby se tak stalo, přilož každý ruku k dílu na tom místě, kam jsi se zařadil podle svého zájmu a nadání. Snaž se dosáhnouti nejlepších výkonů a výsledků a proto vytrvej a neustaň! „Věčný ruch a věčná nespokojenost. Jen ruchem žijeme. Stojatá voda v hnilobu přechází. Kdo nejde ku předu, zůstane zpět ve světě, který úsilovně vpřed se ubírá.“ Tak zní nám po desítky let slova Tyršova v souhlasu se zákony přírody a života, na kterých nikdo nikdy nic nezměnil.

J. J.

Personál tiskárny zúčastní se žňových prací — příští číslo 38. Slavkovských novin vyjde až za 14 dnů t. j. v sobotu 4. srpna.

měst, protože pochopili význam doby a této práce. Proto ta pracovní žňová mobilisace, aby chléb z české vesnice mohl přijít na stůl českého dělníka ve městě. A dobrá vůle i těžkost zmůže! Nepřijdou-li mokré žně — budeme mít dobrou úrodu. O tom rozhodnou příští týdny. Je však nesporně jisté, že bez včasného a přesného splnění vyživovací bitvy nebylo by nic platné dobré splnění žňové bitvy ani zaručena plynulost zásobování. Proto na vyživovací bitvu klade vedení národa vyšší a větší důraz. Její splnění teprve korunuje tehdy výrobní a žňovou bitvu, až národ má chléb. Ale i zemědělec svobodné, demokratické republiky má svůj požadavek.

Hoden je služebník mzdy své. Dívá-li se dělník v sobotu do své mzdové obálky, úředník do platové listiny a mnohdy starostlivě pátrá, kolik v ní má, zda dostal všechno vyplaceno a jak s tím vystačí, jistě i zemědělec musí mít stejnou starost, jak dopadnou žně — neboť tyto znamenají skoro polovinu celé jeho celoroční mzdy za těžkou práci a mnohé riziko, ale také chce mít rozřešenu otázku, jakou za svůj výrobek dostane profihodnotou. Dnes žijeme v národě a republice sami sobě. Německý režim, aby si nepopudil dělníky, které ve zbrojovkách a jinde nutně pro svoji válečnou mašinerii potřeboval, raději trpěl černý obchod nežli otevřené přiznání. Mnohého sedláka ovšem černý obchod svedl na scestí odsouzení hodné. Co bylo možné za německého režimu, to nechceme a nebudeme dělat a trpět dnes. Měla-li marka kurs 10 korun, platil bývalý náš „ochránce“ hodnotou jedné desetiny to, co člověk český. A protože dnes žijeme v jedné rodině a kefasit se nebudeme — dojde asi k úpravě cen zemědělských výrobků: obilí, mléka, masa, vajec. Členové zemědělské rodiny pracují jako každý dělník. Nepracujeme dnes pro cizího, nýbrž pro sebe a proto pracujeme rádi.

Svatá Markyta hodila srp do žita.

Nastaly žně, doba radostné práce, na níž se čeká celý rok a skládají všechny naděje. Jen aby bylo pěkně, aby nepřišli bouřky a krupobití, jež by úrodu zatluklo do země, aby nepršelo, když obilí stojí v mandelích, aby neporostlo, nehnulo. Proto je ve žních tolik shoňu, chvatu, tolik starosti a obav za parných dnů před černými mraky, jež nevěstí nic dobrého a které se objeví vždy z nenadání tam z toho „shnilého kouta“.

Dědina se chystá k žatvě! Od chalup se nese monotónní klepání kos. Kdo by nevzpomněl dnů, v nichž obilí kvetlo, když se vlnilo a bouřilo tmavě zelené, divoké moře? Jak jsme chodili do polí prohlížet, jak žito poléhalo po povětrí, jak se tichounce zase vzpamatovávalo a vstávalo? Jak jsme za časných jiter chodovali po mezi a trhali žitné klasy a mnuili je v dlaních a zkoušeli, zda už nepříšel čas žni? A zítra, skoro zrána, když obilí šustí zralými, těžkými klasy, padnou první žitné hrsti, první zástupy stébel s chřestícími klasy.

Sekáči rozkročení krok za krokem širokým houpačným rozmáchnutím pokosí lán od meze k mezi. Občas se zastaví, vytáhnou z opasku ocelku a pobrousí kosa. Odběračky na prostřená povřísla naloží a sváží odříznuté hrsti a svázané položí na pichlavé strnisko. Obilí dorostlo a dozrálo.

Nebe je vysoké a čisté jako zrcadlo, vzduch se chvěje letním žářem, obzory prokvétají dálkami, skřivánek zpívá, zelení koničci dlouze sykají mezi stébly a od meze k mezi přeletí přestrašená koroptev.

A zrána již všude plno spěchu a života. Tam dvě vdovy-výměnkářky samy žnou, hluboko sehnuty užírají

Našim dětem**Hádej, hádej, hadači!**

Který pták má železný zobák?

Co se češe a nemá vlasů?

Jaké vlasy měli staří Čechové?

Ríkej a piš čárky!

Dal si sedláček kovatí kolečko, kolik hřebíčků se do něho vejde? (22)

Slavkovská škola utrpěla válkou poměrně značně. Část střechy byla zásahy bomb zničena a téměř polovina všech okenních tabulí rozbíta. Od ledna až do nedávné doby byli ve škole ubytováni vojáci, a to nemocnice německá, ruská a rumunská. Aby mohly do školy opět vstoupit děti, bylo nutno školu nejen řádně opravit a očistit, ale i vydesinfikovat. Také školní sbírky pravděpodobně utrpěly a dosud nevíme, s čím se shledáme. Většina prací je hotova, sklenářské práce a úprava školního okolí se dodělávají o prázdninách. Začátkem příštího roku bude naše škola jako v létech předválečných opět s otevřenou náručí čekat na své české děti. Rodiče na naši školu myslí a to je velmi potěšitelné. Scházejí se dary na školu a na její pomůcky. Dělník Alois Podmela z Hodějc daroval na potřeby školy 225 K. Všechny dary na tento účel budeme potvrzovati v této hlídce.

Rozluštění hádanek z minulých čísel:

Číslo 3. Skauti si hráli na stopaře. Zdar! Jdi stále tímto směrem, jak ukazuje šípka na kameni, až potkáš člověka s kvítkem v knoflíkové dírcce. Oslov jej: Je zajíc v jeteli? Je to naše smluvené heslo. Ten člověk ti dá potom další rozkazy, které vyplň. Zdar! — Stejnostranný trojúhelník tvoří města Brno—Těšín—Nitra. Menších trojúhelníků je více.

Číslo 4. Skrývačky: Volha, Dněpr, Dněstr, Don, Lena, Amur, Ob.

Číslo 5. Ať žije naše tisíciletá vlast republika Československá! (Ve třech prvních řádcích byla omylem přehozena písmenka.)

Číslo 6. Skrývačky: Opava—Váh, Brno—Nitra, Písek—Dunaj.

Víte, kdo učil naše české děti v Moskvě po čas války? Děti nebylo mnoho, chodily do ruské školy.

srpem hrst za hrstí a vytřepávají na hromádku trávu ze stébel. Obilíčko prorostlé plevelem, chrpou, červeným mákem, vikou, stoklasou, vytřepávají, aby snopek byl čistý a obilí se dobře cepy mlátilo. Tam zas rachotí traktor se samovazačem. Tam se potí koně při těžké práci s obilním strojem.

Je dusno, ani ptáčka neslyšíš, jen vrabci za námi poskakují a jsou veselí, mají posvícení.

S čela hrnou se potůčky potu a všichni se toužebně ohlížejí ke stromu, kde je chládek. Oči žehnají děvčatům, co přinesla svačinu a džbány, a krok za krokem, když se blíží hodina, slyšíš povzdech: „Kdyby již tu bylo občerstvení. Už nemohu ani polykat sliny.“ A po občerstvení zase do práce! Hodiny se nepočítají! Jsou žně, klasy mají zákon, který sice nikdo nikdy nepsal, ale který existuje od věků a bude existovat na věky, pokud svět světem bude a ten zákon zní: „Od slunka do slunka, pokud není sklizeno a vylácano.“

Ráno se pole široce houvalo zlatými vlnami, k ve čeru je tu jen strnisko a na něm kopy snopů.

Babička s povříslý bude pomalu jen vzpomínkou, jako ruční kosa, poháněná dobrou přesnídávkou. Až do těchto důvěrných míst dostaly se stroje. Obilí se již neváže ručně do povřísel, ale sekačka sama seká a hned váže a snopy se dnes mohou jen sbírat a stavět do panáků. Výměnkáři se jen dívají, udivit se mohou, co ten svět ještě nového přinese, a jaký bude, a po hlase cepů se jim stýská. Byli zvyklí mlátit ve čtveřici, paterici, šesteřici. A divíš se stejně s nimi, jak jen velký lán obilí, kolem něhož jsi šel zrána, a viděls, jak sekáč jej obséká kolem dokola, už se nevlní, už nevěje, ale obilí

DIVADELNÍ HLÍDKA

Řídí Jaroslav Hanák

Vážení přátelé!

Na ustavující členské schůzi našeho spolku bylo vás přes sto. Měli jsme radost z vašeho nadšení a pochopení, které jste častým potleskem projevovali a hlavně jsme měli radost z toho, že se vás tolik přihlásilo k práci. Po ustavení spolku dali jsme k Hrozkům předběžné členské přihlášky a vyzvali jsme vás rozhlasem a v těchto novinách, abyste si je vyzvedli a podepsali.

Čekali jsme, že nám nebudou přihlášky stačit a zatím — máme jich jen hrst. A nejsou mezi nimi ani přihlášky všech těch, kteří již pracovali na zahajovacím představení.

Jaká je příčina? Je k Hrozkům tak daleko, či nechcete do našeho spolku přistoupit? Ani vy, kteří rádi divadlo hrajete?

Do 31. července musíme znát členy, s kterými budeme moci příště počítat. Je-li váš zájem o činnost spolku opravdový, podepište ještě do uvedeného dne přihlášku. Rádi vás ve svém středu uvidíme. Spolek divadel. ochotníků, Slavkov.

Aby byly však ve spojení se svým národem a svou mateřtinou, byly pro ně ještě zřízeny zvláštní kursy. Na nich mimo jiné vyučoval sám nynější ministr školství a národní osvěty dr. Zdeněk Nejedlý, Ing. Kofátko, choť našeho velvyslance paní Fierlingerová a — když přijel do Moskvy pan prezident Beneš — chodila mezi děti i jeho choť, paní Hana Benešová. Škola byla skončena a děti se už navrátily do vlasti. Všichni jim závidíme, že měly tak slavné učitele!

Zajímavosti. Chceme-li zorat 1 ha půdy do hloubky asi 20 cm, musíme zvednouti 5.000 tun půdy do výše 20 cm a přenésti tento náklad ještě o 20 cm dál. 5.000 tun znamená 300 vagonů, to je dále několik vlaků. 1 ha půdy je našich 5 měřic.

V Rusku zavedl car Petr Veliký daň z vousů, a to 100 rublů pro boháče a 1 kopějku pro chudáky. Car Petr vládl asi v letech 1700—1725 a chtěl svou zemi násilně zreformovat.

stojí v řadách a mezi nimi chodí koníček a pohrabuje. Co dalo práce shýbání po klásku, než jich byl plný pytel! Zdálo by se, že ty časy již nejsou. Ale jsou, jsou v oněch krajích baráčníků, domkařů a chalupníků, kteří ještě mnoho let budou sklízet tak, jak se sklízelo.

Je pozdě večer a na poli je ještě živo, je ještě hodně práce. Měsíček vyšel a osvětlil stříbrným jasem krajinu, strniska a řady mandelů, i cesty a meze s vračejíci mi se ženci.

Cestou k večeru hovoří se o tom, jak tomu bylo vloni, vzpomíná se těch, kdo ještě vloni pomáhali, vzpomíná se horkých dnů, na svačiny u vonících snopů, kdy nad jiné chutnal krajíc černého chleba se solí, na vítězný vjezd do dvora s poslední vysoko naloženou fúrou, na veselé dožínky, jak si je letos uděláme, ve vlasti nově svobozené, s tanci a písněmi, s čerstvě vonícím chlebem a „buchtama“, napečenými už z nového.

Je večer, mlatička ještě hučí a kolem ní čekají naložené fúry, hromady vyláčené slámy a pytle obilí. Toto za našich mladých let nebyvalo. Skoro celou zimu si domácí mlátili anebo mlátili mlatici za desátek. A zatím, co mlatičky ještě hučí a pole se prázdní, zbývají z celé té krásy jen pruhy strnisek. Hospodář pospíchá s oráním, s podmítkou, ten s kravami, ten druhý s traktorem pospíchá, aby připravil pole zase pro příští setbu. Pasáči popásají kravky, kozy, husy, aby vybíraly, co ještě zůstalo vydroleno, než bude zoráno. Žně a orání — pohádka žní se ztrácí — země a kraj se barví do hněda — kreslí se obraz podzimu, připravují se draci a zapalují se ohníčky, uzavřený kruh práce, radosti i starostí zemědělece běží do kola den ze dne, rok z roku.

C. K.

Zrazení?

Úryvek z partyzánského života v katastru obce Heršpic.

Útočištěm partyzánů v našich lesích byly osamocené hájovny, jako „Mušnice“, „Vrčava“, „Bílý Vlk“, „Jalový dvůr“ — ale hlavně samota „Zlatý jelen“. Tam se cítili partyzáni jako doma. Manželé Dunajovi jim hleděli jejich nebezpečnou partyzánskou činnost ulehčit a pokud možno zpříjemnit. Nutno zdůraznit, že Dunajovi tu dleli teprve krátkou dobu po přistěhování z Heršpic a paní hajná po delší dobu churavěla.

Hlavní stan skupiny partyzánů z našich lesů byl v Nemochovicích, odtud se rozcházeli do celého okolí. U Zlatého jelena byli šestkrát. První návštěva krátce po vánocích 1944/45 se dala zcela po vojensku. Přišlo jich 8 dokonale ozbrojených a ukázněných kolem 19. hodiny. Pokud se dalo z jejich rozmluvy zjistit, byli to: velitel skupiny Josef Koubek, četník, Olga — úřednice, Nikolaj — ruský učitel, Carko — ruský partyzán, Ruda z Brankovic a 3 neznámí. Všichni byli ve stáří 20—28 let. Seznámili se s ostatními lesními samotami a žádali mapu vyškovského okresu. Všichni kromě velitele byli v civilním obleku, s československými odznaky; velitel měl rajtky, krátký kabát s koženým límcem, na hlavě loďku a na nohou vysoké boty. Po odchodu z myslivny byli v lese napadeni Němci a rozprášení. Proto po novém roce přišli již jenom čtyři, z nich tři známí: Olga, Carko a Ruda.

Z našich obcí

Osvobození obce Velešovic.

Od 18. února 1945 nastal v naší obci zvláštní neklid. Bylo ohlášeno bubnovem, že všichni muži od 18 do 65 let jsou povinni pracovat na zákopech. Mne navštívil tehdejší pan starosta Bohumil Krejčíř a navrhl mi, abych převzal dohled nad pracujícími, že nebudu nucen kopat krompáčem. Nabídku jsem přijal. Tak jsme začali stavět na silnici směrem od Slavíkovice k Holubicím překážky ze silných klad, přivezených z lesa. Němečtí vojáci tvrdili, že takové překážky stavějí už od Stalingradu a že to není nic platné. Za veselého hovoru a občasných nadávek německých vojáků, vytýkajících nám, že málo děláme, že Poláci byli pracovitější, nám čas ubíhal. Ze do obecní kanceláře přišli někdy němečtí vojáci s křikem pro dělníky, poněvadž toho dne nikdo nepřišel do práce a že pan tajemník Gotvald je utěšoval jak mohl, to je jisté. Každý se „ulejval“ jak mohl. Jednoho dne jsme pracovali s rousínovskými občany společně. Ráno nás bylo přes 80, odpoledne už nás nebylo ani 20.

Když byly překážky dohotoveny, očekávali jsme s netrpělivostí ruské vojsko. Byli jsme přesvědčeni, že přijde od Moravské Ostravy. Později jsme je očekávali aspoň od Slavkova. Avšak na vzdor všem dohadům přišli k nám od Pozorské Pošty. První dva ruské vojáky k nám přivedl Rudolf Jeřábek, který vypráví, že Rusové byli blízko naší vesnice hned ráno 25. dubna 1945. Šel se přesvědčit, kde jsou. Kulky létaly na všechny strany. Neviděl však ani jednoho vojáka. Lehli si na zem u železné dráhy, aby nebyl některou kulkou zasažen. Když chvíli ležel, uviděl dva ruské vojáky, jak jdou rychle k němu. Poručili mu, aby je zavedl do vesnice. Tak přišli dva ruští rozvědčíci 25. dubna 1945 asi o 14. hod. do Velešovic.

Stanislav Korecký uviděl od Blažovic blížící se první ruské rozvědky. O 12. hod. jelo lehké dělostřelectvo se 24 děly. O 12.30 hod. se ho ptal u holubského nádraží Rus, jsou-li ve Velešovicích Germánci. Zároveň ho vyzval, aby šel s ním ke kapitánovi na Pozorskou Poštu. Kapitán nechtěl věřit, že nejsou u nás Germánci, neboť viděl hloučky civilních lidí na široké mezi, které mylně považoval za Germánci. O 14.30 hod. se dalo sovětské vojsko na pochod k Velešovicím. V čele jel podplukovník

Třetí návštěva byla 18. ledna; čtyři známí a tři noví, v nichž se objevuje po prvé syn řídicího učitele z Koberic Ludva Koukal. Po této návštěvě u Zlatého jelena dali se na cestu k myslivnám u státní silnice Brno—Hodonín. Nad Nížkovicemi zaklepali v myslivně správce Schreiera. Když jim bylo otevřeno, vstoupili s napřaženými pistolemi, Olga přestříhla telefonní vedení a pak si vyžádali dalekohled, vysoké boty a vatovanou vestu. Na to navštívili v protější myslivně správce Schmieda a tam si „vypůjčili“ kulovnici. Potom odešli ještě k hajnému Krahulovi asi 200 m odtud, ale tam jim nebylo otevřeno. Po rozkazu, daném Schreierovi a Schmiedovi, aby celý případ ohlásili ráno v 8 hodin na četnické stanici v Nížkovicích, se partyzáni vzdálili.

23. ledna před 3. hodinou ránní se objevili zase u Zlatého jelena. Bylo jich osm. Mezi nimi jeden nový — Pepa z Čech, 19 měsíců žalářovaný gestapem. Vyžádali si něco pro zahrátí a přespali do rána. 24. ledna o půl 8. hodině večer po bloudění na „Malé a velké Líčce“ dostala se partie čtyř partyzánů do Koberic a druzí čtyři do Jalového dvora, kde si vyžádali kočího se saněmi. Ten je vezl přes Heršpice do Nížkovic, kde u hajného Čecha si vzali kulovnici a po návštěvě u hajného Krahuly se vrátili přes Heršpice do Rašovic. U trafikanta Šislera si vypůjčili celý příděl kuřiva, který potom zaplatili u hajného Dunaje (2.400.—K). Z Rašovic jeli přes Vrčavu, kde si od revírníka Potěšila vzali kulovnici, a po půlnoci sešli se obě partie u Zlatého jelena. Po půl hodině odešli všichni směrem k Bučovicím.

(Příště pokračování „Příběh u Zlatého jelena“.)

v autě a byl svědkem toho, jak velešovští hoši rozebírají překážky. Byli při tom také filmováni.

Jiný občan, Bohumil Šmerda, vypráví, že šel k holubskému nádraží. Cestou potkal vojína, který jel na motocyklu. Za ním přijelo 6 vojinů s důstojníkem. Přivítal je, načež důstojník k němu přistoupil a objal ho. Potom vyhledal mapu, vypytl se na okolí, kde jsou Němci a pod. Potom je zavedl k Frankům. Tam se posilnili jídlem a dále je zavedl do Slavíkovice.

Zpráva, že jsou u nás Rusové, roznesla se bleskurychle po celé vesnici. Všichni rychle spěchali k obecní kanceláři, kde dva Rusové, oblečení v pestře pomalovaný šat, seděli na zemi. Já jsem také spěchal, abych přivítal milé a tak dlouho čekané hosty. Přistoupil jsem k prvnímu a hned jsem se ho tázal, ovšem rusky, je-li organizován v komunistické straně. On nemeškal, vyndal z kapsy pečlivě zabalenou legitimaci, a povídal: „Podívejte se, jak ruský člověk chrání své dokumenty.“ Pak mi ji dal přečíst. Bohužel, zapomněl jsem jeho jméno. Druhou otázku jsem dal, je-li v Rusku pořádek. Odvětil: „Jak by nebyl pořádek, vždyť vidíte, že Rusko vítězí. Kdyby nebyl Stalin zavedl v Rusku pořádek, Rusko by nezvítězilo.“ Mezi tím, co jsme spolu rozmlouvali, tísnil se kolem nás dav lidí, zvláště žen, které se na vojína usmívaly. Na otázku, proč se na něho smějí, mi řekli: „Řekněte mu, že ho máme všechny rády.“ Na noc přijelo do naší vesnice několik vojinů s dělem. Postavili se právě uprostřed vesnice před kovárnu a dělo připravili k palbě. Sešlo se k nim mnoho lidí. — Vyžval jsem také ženu a dcerušku, aby si šly prohlédnouti ruské dělo. Lidé se báli, že dělo postavili právě uprostřed vesnice, a chtěli, aby Rusové s dělem odešli. Rusové jim zase žertem odpovídali: „Tam já nepůjdu, já se bojím. Tam jsou Germánci.“

Z vypravovaného je jasno, že Velešovice byly obsazeny ruským vojskem úplně bez boje. Večer 24. dubna se Němci potichu vytráfilí do lesa směrem na Pozořice, 25. dubna dopol, projelo ještě několik Němců vesnicí, zastavili se před host. u Havířů. Jeden z nich ležel opilý před hostincem na slunci a nechtěl v cestě pokračovat. Jiní dva jej za křiku odtáhli do stínu. Než se trochu probral, naložili jej na vůz a odjeli. Toho dne chytili Rusové dva německé vojáky z Vídně, kteří byli oblečení do civilních šatů. Když se vysvětlilo, proč se převlékli, byli němečtí vojáci puštěni úplně na svobodu.

Sovětské armádě na pomoc šli dobrovolně z naší vesnice dva hoši: Drahoslav Skřivánek a Josef Kříž. Odešli s ruskými vojny a po skončení války se vrátili opět domů. Velešovice byly obsazeny rus. vojskem 25. dubna 1945. V ruských novinách však byla o Velešovicích zmínka, že byly obsazeny 26. dubna. Tedy o den později.

Na velešovském hřbitově odpočívá jeden voják sovětské armády, který padl 26. dubna 1945 v boji za naši samostatnost. Je to rjádovoj broněbojščik, Fedotov G. A. Budiž čest jeho památce!

Škody ve Velešovicích jsou nepatrné. Byly způsobeny bojem o Slavkov nebo Němčany. Dům Oldřicha Klementa byl poškozen dělovou koulí, která proletěla štítem. Dalších škod nebylo.

Někteří občané tajně odcizovali zbraně z vojenských vlaků na holubském nádraží a uschovali pro případ odporu proti Němcům. O nich později.

Dne 5. května 1945 konala se ve Velešovicích vojenská slavnost, při které generál Vojkov na návrh maršála Stalina udělil plukovníku Bukininu nejvyšší sovětské vyznamenání „zlatou hvězdu“. Po skončení slavnosti poděkoval Stanislav Korecký generálu Vojkovu za osvobození naší vlasti od nenáviděných Němců a slečna Bronislava Blahutková mu podala kyticí. V pondělí 7. května odjelo všechno ruské vojsko z naší vesnice. R. B.

Z Hostěrádek-R. V pátek 22. června večer vzpomněli jsme slavnosti čtvrté výročí napadení Sovětského svazu hitlerovským Německem. Průvod s hudbou prošel vesnicí k ozdobným hrobům padlých sovětských vojáků, u nichž stála čestná stráž. V zahajovacím projevu vzpomněl předseda MNV Jan Masařík Napoleona, který v našem kraji před 140 lety bojoval vítězně, avšak tažení do Ruska znamenalo úplný rozklad jeho dříve statečné armády. Rovněž pro Hitlera byl den 22. června 1941 dnem největšího jeho omylu, napadení Sovětského svazu znamenalo začátek jeho konce. O významu dne promluvila učitelka Jaromíra Pavlusová. Hymnami sovětskými a naší byla zdařilá tato slavnost ukončena. F. R.

Z podnětu MNV v čele s br. referentem říd. učitelem Rotreklkem konala se v pátek 6. t. m. za hojné účasti mládeže z řad nově se tvořícího Junáka i starších členů naší obce ustavující schůze SČM. Sál byl vyzdoben obrazy pana presidenta Beneše a generalissima Stalina. Na schůzi byli přítomni okrskový vedoucí Svazu české mládeže ze Slavkova Vláda Fochler a br. Frant. Novotný. Schůzi zahájil br. řídící učitel Rotrekl přivítáním hostů, které vyzval k uctění památky padlých hrdinů v této válce povstáním. Br. Fochler vysvětlil, co Svaz české mládeže je. Je to sdružení, které si vedou mladí, které je pro mladé, ve které má česká mládež možnost se uplatnit jako aktivní člen celého národa a tím se postaví do řad již milionového členstva. Bratr Novotný nám vysvětlil organizační činnost Svazu. — Do projevech brí Fochlera a Novotného byly provedeny volby, po kterých si mládež v užším kroužku zataňčila. Do užšího pracovního výboru byl zvolen předsedou br. Vláda Sedláček, I. místopředsedou br. uč. J. Pleva, II. místopředs. s. Zdena Nováková, jednatelem br. Tonda Nožička, pokladníkem br. V. Janišťin. Mezi mládeží bylo vybráno na Lidice 2.400.— K. Provoláním zduhu republiky, panu presidentovi, Svazu české mládeže a hymnami byla krásná schůzka ukončena. Věříme, že rodičové pochopí u nás, tak jak to pochopili v jiných obcích a podpoří svými silami Svaz české mládeže u nás. ŽON.

Zahájení žní v Hodějicích. Svaz české mládeže v Hodějicích zahájil letošní žně slavnostně. Celý týden zvaly plakáty okolí i místní tučnými písmeny na „První pokos“ do Hodějic. V neděli odpoledne vyšel slavnostní průvod ve 3 hod. od koupaliště. Jezdec na koni v národním kroji nesl československou vlajku, za ním ozdobený vůz s hospodářem a dvěma žnečkami v krojích. Celá řada drobotiny a školních dětí v pestrých národních krojích, ženy a žnečky a dvacet krojovaných párů, hoši s děvčaty. Za zvuků krásných českých pochodů prošel průvod vesnicí na pole, kde byla slavnost zahájena básní od Trnovanského. Hospodář uvítal přítomné a slova se ujal pan Bandouch za zemědělce. V krásném, procitěném a pravým selským duchem prochnutém proslovu zhodnotil pan Bandouch význam letošních žní s přáním, abychom toho letěcího chlebička ve zdraví, svornosti a v hojné míře užili. Ze školní mládeže recitovala 3 děvčátka básně, oslavující žně. K mládeži promluvil br. Jelínek. Za zpěvu národní písně provedl pan Bandouch první pokos, žnečky svázaly první snop, národními hymnami skončila slavnost

na poli a průvod se odebral na cvičiště Sokola. Začky a dorostenky Sokola předvedly pestré a krásné tanečky a závody, které nacvičila paní J. Cigánková. Zlatým hřebem odpoledne byla česká beseda krojovaných jinůchů a děvčat; pestrá směsice národních krojů lahodila v odpoledním slunci oku každého přítomného. Po programu následovala lidová veselice venku na jehličí. Večer uspořádala mládež taneční zábavu se žňovým rázem. Počasí přispělo též výtečně ke zduhu podniků. Čistý zisk věnuje Svaz české mládeže na válečně poškozené města Vyškova a obce Hodějic, a na vybudování chodníku ke škole. J. J.

Národní tělovýchovný výbor v Hruškách pořádá v neděli 22. července t. r. den tělesné výchovy. Na pořadu cvičení žáků a žákyň, národní tance a hry, symbolické cvičení: „Nad Tatrou sa blýská“. Neděle 22. července bude prvním slavnostním vystoupením mládeže v Hruškách. Staří i mladí z místa a okolí přijdou se podívat na ukázkou tělesné výchovy naší mládeže v osvobozené vlasti!

Sportovci v Rašovicích zahájí svoji činnost v neděli 22. t. m. turnajem, kterého se zúčastní sousední kluby: SK. Křižanovice, SK. Hodějice a SK. Heršpice. Zahájení turnaje o půl 2. hodině průvodem vesnicí.

Schůze příslušníků odboje z obou světových válek konala se 8. července za účasti 93 členů Svazu odboje, sdružujícího účastníky z první války a Svazu národní revoluce jako organizace účastníků odboje druhé války. Do prvního patří legionáři, italská domobrana a Mafie, do druhého členové zahraničních vojenských jednotek a politického vedení, partyzánů, podzemního hnutí a politických vězňů. Poslední dvě složky vytvořily ve Slavkově společnou organizaci pro celý okres. Z jednání schůze vyjímáme: Ustavila se jednotná organizace účastníků odboje z obou válek, a to ze Slavkova, Heršpic, Hodějic, Hrušek, Koberic, Křenovic, Křižanovic, Němčan, Nížkovic, L. Vázan a Velešovic. Zatímne přijala název Odbočka Svazu odboje. Za úkol si vytkla střežit a plnit program vlády z 5. dubna 1945. Podle něho chce sledovat a účastnit se práce veřejných korporací a bude žádat zastoupení v nich. Byli zvoleni důvěrníci pro jednotlivé obce. Každý, kdo chce být členem odbočky, musí prokázat úředním potvrzením svou příslušnost k odboji a národní spolehlivost. Vyhlášky pro členstvo odbočky budou vyvěšovány u bratří Josefa Tvrdoň v Husově ul. a Jaroslava Hanáka na nám. Palackého a u p. L. Va na Špitálce (dříve br. Doseděl). J. Schneider.

Co se nám líbí a nelíbí. Dnes prozatím, co se nám nelíbí. Ve Slavkově najdete mnoho pěkných skřínek, do nichž vykládají různé korporace své spolkové zprávy. Ale nenajdete skřínek pro drahé zesnulé spoluobčany, kteří si přece zaslouží, aby jejich odchod z tohoto světa byl důstojně oznámen, a ne, jak se to nyní děje, aby oznámení o jejich úmrtí viselo v jedné řadě s tancovačkami, divadly, ztrátami, koupěmi atd. Kam se poděla skříňka, která visívala na radnici? Š. S.

Pořád ještě trvá ve Slavkově velký nešvar. Jdete klidně po chodníku, nemyslím na náměstí, i jinde, a hned se kolem vás míhne kolo z té strany, hned z oné strany. Chodící se lekají, nejsou jisti ani staří lidé, ani děti. Což nejsou silnice dosti široké pro kola? Pomůže nám chodcům někdo? Š. S.

? mléko nejmenším ve Slavkově. V okolních obcích Slavkova dostávají děti i dospělí na lístky selské mléko, které rolníci odvádějí do místní sběrný. Proč tento způsob přidělu selského mléka nemůže být pro nejmenší děti ve Slavkově? Mléko t. zv. egalizované, které se nyní dostává k výživě pro malé děti se vařením sráží a stává se tak pro děti nepoživatelné. Není zde možnost nápravy, aby výživa hodnotným selským mlékem těch nejmenších byla zajištěna?

Co je s válečnými zbohatlíky? K článku ve Slavkovských novinách ze dne 23. 6. 1945 č. 33/3, dovolujeme si sdělit, že toto nařčení netýká se vůbec slavkovského obchodníka, jelikož tento článek byl vyňat ze Zlínských novin. Redakce.

Z pera mladých

SVAZ ČESKÉ MLÁDEŽE

Začínají žně. Na polích kvapem zraje obilí. Mnohde nebude dost rukou, které by je posekly, daly do mandelů a dále svezly pod střechu. Obilí stojí a čeká. Nač? Snad na deště a kroupy, které je zdeptají a vtačí do země? Nečekejme na nařízení, nerozhodujme se dlouho, pojďme všichni a hned! Každý si musí svůj krajíc chleba vydobýt. Rychlým rozhodnutím zajistíme národu chléb. Vzhůru na žně!

A ještě ruský večer hudby, tance a zpěvu. Seděl jsem pod oknem. Bylo rozbité a seděl v něm — nu ano, proč bych to neřekl, ruský vojín. Sledoval pozorně pořad a vůbec mu nevadilo, co si kdo o něm myslí. A nejen to, za chvíli se mu objevil v náruči chlapeček. Držel ho trpělivě v náruči a chvílemi na natažených rukou ho nakláněl do sálu, aby líp viděl. Divil jsem se opravdu, že ho nebolely ruce. Zamyslel jsem se nad tím, jak takové večery vypadaly jindy. Dovedete si představit někoho v okně, jak drží dokonce klučíka v náruči? Ano, ale zároveň i ty naškrobené obličejce, jak se pohoršlivě protahují a opovržlivě ohrnují rty. Myslím, že se tu můžeme něčemu přiučit. Více přirozenosti a přirozené čistoty by nám neškodilo. Ona někdy ta nejškrobenější mravnost nemusí být mravnou a hrubé, lidové a přirozené nemusí být sprosté. Ten večer mě o tom přesvědčil. Fer.

Slavkovské koupaliště. Včera jsem se po prvé koupal. Co však je smutná kapitola jinak pěkného koupaliště, byla voda v něm. Ačkoliv je začátek sezony, není voda taková, jakou bychom si přáli mít po stránce zdravotní a estetické. Nebylo by možno dovolit dospělým koupání v rybníce? Škodí to rybám opravdu tolik? Nesmíme zapomínat, že u každého, i veřejného podniku, je hlavní věcí obchodní bilance. Nedopusťte, aby se slavkovská mládež jezdila koupat na vzdálená koupaliště, aneb se nekoupala vůbec! Přece nemůžeme po žádném chtít, aby, když přijde z koupaliště, musel se umývat doma ještě jednou! —ný.

(Do rybníka nemůžeme br. —ný pustit, poněvadž by se nám utopil v bahně. Potom by už to nebylo koupaliště, ale žabárna. P. r.)

Šeptem do ouška. Vypravování o cizím badateli v předminulém čísle bylo velice pěkné a prožívali jsme zklamání spolu s ním, zvláště, když jsme si uvědomili, jakou cestu vykonal, než přišel k ubohým černochoům, a jak se těšil na účast na volbách. Ale konec konců, jaké pak zklamání? Snad se nechtěl stát sám náčelníkem černochoů? Ubohý, civilizovaný běloch! Nepochopil starý přírodní zákon, že dobrý náčelník se opravdu volí sám! — Milý badatel byl alespoň natolik moudrý, že se mu nepokoušel dělat oposici, na což se u nás v Evropě zapomíná. Pro podruhé mu arci nezbyvá, než aby místo cetek a třepek si získal přízeň vzornou prací, jež by ubohé černochoy poučila a naučila je něčemu novému. —enek.

Útržky z rozhovorů. To jsou poměry! Kam se člověk podívá, samá práce. To už tady bylo, to není žádná novinka. A konečně, člověk něco udělá, přijde druhý a řekne: „To je špatně, to se mělo udělat jinak, a vůbec, to se nemělo dělat, toto se mělo

Tři z týdne:

1. Udržujte krok s dobou, nebo vystupte z řady!
2. Proč tihle mladí lidé lítají jak blázni, vždyť to stejně u cíle vždy prostojí (babička na závodech).
3. Žít je ohromná věc; umírání není proti tomu skoro ničím.

udělat!“ Člověk nemá vůbec pracovat! To by se mělo vládním nařízením zrušit. Člověk se má v létě koupat, na podzim ucpat okna měchem a zimu přespát. Boty nepotřebujeme, místo šatů stačí plachta, však si ji přidržíme. Sem tam by mohla přijít nějaká válka, aby byl cukr a konzervy. A konečně, nač ten spěch, umřeš stejně. S. N.

O půl třetí vyjde průvod ... My bychom však k tomu dodali: přijďte určitě ve čtyři. Tak to již u nás je. Pořádáme-li něco vždy se zpožděním. Kolik to již bylo ve Slavkově slavností, kolik přednášek a veřejných projevů, ale upřímně, které z nich začaly přesně? Ani jeden! Proč? Protože se snad čeká na pana X, nebo milostivá paní si pozdě natočila vlasy a teď musí počkat, až ji oschnou? Nebo nemáme snad již doopravdy žádný smysl pro přesnost? Je všesportovní den, sraz o půl třetí, ovšem, to nebylo zase ani u nás, aby hudba nepřišla až ve čtyři. Věru smutné na všesportovní den, neboť sport klade na přesnost velký důraz. Pořádáte-li něco, trvejte na přesném začátku, nehleďte již na to, že okrádáte spoluobčany o drahocenný čas, ale dbejte na mínění veřejnosti! Potom se vám již nikdy nemůže stát, abyste slyšeli poznámky, ale času je ještě dost, ono to stejně nezačne dřív jak za hodinu.

Schůzky zájmových kroužků: John Tepec.

Výtvarný kroužek: pondělí večer v 8 hodin, vede br. R. Baláč.

Technický kroužek: sobota odpoledne v 5 hod., vede br. Z. Gotvald.

Foto-amaterský kroužek: sobota odpoledne v 5 hod., vede O. Barta.

Zemědělský kroužek: neděle dopoledne v 9 hod., v hospodářské škole. Vede br. S. Červinka.

Studentský kroužek: sobota odpoledne o 5 hod., vede br. Ed. John.

Tiskový kroužek: neděle odpoledne ve 2 hod., vede br. S. Novotný.

Vedoucí těchto kroužků podají zájemcům rádi všechny informace. Schůzky ostatních kroužků budou oznámeny v příštím čísle.

Z Prace. Ustavující schůze SCM v Praci konala se minulou sobotu. Že zájem a pochopení byly opravdové, toho jsou důkazem četné dotazy a diskuse. A co potěšilo nejvíce? Přihlásili se k práci všichni, bez rozdílu stranické příslušnosti (!!), povolání i věku. (To je žitě na nás, teď budeme muset i staří do mládeže! P. r.) Bratři a sestry z Prace! Projevili jste nadšení a touhu po společné práci, které chcete všechno ostatní, co vás dělí, obětovat. Je to krásný příklad! Děkujeme vám a dodáváme: VYTRVAT!

Místním Národním výborům dodáme tiskopisy:

Vysvědčení národní a státní spolehlivosti.

Vysvědčení zachovalosti.

Vysvědčení nemajetnosti.

Domovský list.

Žádost o vystavení osvědčení o státní příslušnosti.

Osobní listy pro zaměstnance Národního výboru.

Dočasné legit. místo „Kennkarte“ s Vaším tiskem NV.

Legitimace pro členy Národního výboru s tiskem MNV.

Policejní přihlášky a odhlášky o pobytu.

Lékařský návrh na potravinové přídatky.

Návrh o vydání lístků pro cestující a hostince.

Knihotiskárna Řetický a Vencelides ve Slavkově u Brna.

Inseráty. — Řádek 10 K. — Platí se na radnici.

Řádné a spolehlivé děvče do restaurace přijme Frant. Richtl ve Slavkově u Brna.